

az oktatásnak és nevelésnek már ma, tárgyilagosan szemlélve, ilyen helye van a társadalmi újratermelésben, még az említett tevékenységek közötti szakadékok megléte okozta feltételek közepette is. El kell érnünk azonban, hogy a társult munka közvetlen felelősséget vállaljon az oktatás- és nevelésügyi politikáért, s hogy a társult munka dolgozói döntsenek a káderek újratermelésének összességéről, hogy ezt követően magukra vállalhassák a felelősséget a tanulmányaikat befejezők munkába állításáért, valamint a már munkában levő dolgozók folyamatos továbbképzéséért.

Gondjaink és gyengeségeink — hangsúlyozta Bogdan Crevar — azzal magyarázhatók, hogy mindeddig a társadalmi újratermelés egészében, így oktatásügyi rendszerünkben is, nem a társadalmi szükségletek és a társult munka szükségleteinek reális felmérése alapján terveztük káderszükségeink kielégítését. Mindegyik iskola és mindegyik egyetemi (kar úgyszólván önállóan állapította meg, hány diákot, illetve egyetemi hallgatót vesz fel, ami leggyakrabban helyiség- és káderekhiánytól függött. A külterjes gazdasági fejlődés, a műszakilag és technológiailag fejletlen munkaeszközök, az elavult munkaszervezés és az alacsony fokú termelékenység feltételei közepette a tudás megléte és a tudomány részvétele a termelésben nem volt olyan mértékben sorsdöntő, mint ma, amikor fokozottabb mértékben harcolunk a nagyobb termelékenységért, a nemzetközi munkamegosztásban bennünket megillető hely elfoglalásáért és a szocialista öngazgatási viszonyok gyorsabb fejlődéséért.

FEHÉR István

A HÍD MÚLT ÉVI MUNKÁJÁNAK ELEMZÉSE. Szerkesztő Tanácsunk február 10-i értekezletén elemezte a Híd múlt évi munkaprogramjának megvalósulását és az elfogadott szer-

kesztési koncepció realizálását. Tekintettel arra, hogy a szerkesztőségi jelentés, illetve vitaindító olvasóink tájékoztatására is készült, az alábbiakban teljes egészében közöljük, együtt a Szerkesztő Tanácson elhangzott megjegyzésekkel és véleményekkel.

A *Híd* folyóirat egyéves tevékenységének áttekintése alkalmat nyújt mind a 1. szerkesztés, mint pedig a 2. tartalom kritikai elemzésére és megvitatására.

1. A *Híd* szerkesztése teljes egészében a Szerkesztő Tanács által 1975 decemberében megvitatott és elfogadott munkaprogram keretei között folyik, annak alapelveit követi, az ott lefektetett társadalmi és irodalmi igények, kritériumok alapján. A Szerkesztő Tanács a munkaprogramot 1976 novemberében megtartott értekezletén újra megvitatva és megerősítette, tehát a *Híd* szerkesztése 1977-ben is a munkaprogramban meghatározott elveket követi. Annál is inkább, mert az elmúlt évfolyamban — objektív és szubjektív nehézségek miatt — a munkaprogram nem valósulhatott meg teljes egészében, másrészt pedig a munkaprogram több éves szerkesztési tevékenységet körvonalazott.

Az elmúlt egy évfolyam szerkesztési tapasztalatai alapján állíthatjuk, hogy a *Híd* szerkesztésének munkaprogramja lehetőséget nyújt irodalmi és kulturális életünk kritikai megfigyelésére és követésére, ugyanakkor azonban biztosítja a *Híd* számára, hogy részt vegyen az irodalmi élet alakításában, fejlesztésében. Ezeket a lehetőségeket a *Híd* az elmúlt évfolyamban több és kevesebb sikerrel ki is használta. Elsősorban azzal, hogy a szerkesztés tervezett alapokon nyugszik és a tervek-től való (a munka természetéből következő) kisebb-nagyobb eltérések nem szakítják meg a folyamatos munkát. A tervezés egyrészt a munkapro-

ramból és az irodalmi, társadalmi igényekből származó *elvárások*, másrészt pedig az *írói tervek* szempontjait veszi figyelembe, és ezeknek egyeztetésével alakulnak ki néhány hónapra előre az egyes számok tervei, majd befejező munkálatként az egyes számok tartalmi felépítése. Ezzel a gyakorlattal elkerülhetővé váltak az esetlegességek, ugyanakkor azonban — a tervezett kereteken belül — mindig biztosítottuk a munkatársi kezdeményezés számbavételét is.

1.1. A szerkesztés ilyen gyakorlatának egyik eredménye, hogy a *Híd munkatársi köre* jelentősen kibővült; számszerűen is: 1976-ban összesen 126 szerző szerepel, ebből 91 a jugoszláviai magyar, 31 a jugoszláv népek és nemzetiségek íróinak száma, ezenkívül 4 külföldi szerző munkája jelent meg az elmúlt évfolyamban. De a számszerű adatoknál is fontosabb, hogy a *Híd szerzőinek érdeklődési köre* bővült jelentős mértékben; nemcsak írók, hanem újságírók, közéleti munkások, színházi és zenei szakemberek, a társadalomtudomány művelői tartoznak a *Híd* munkatársai közé. Ennek következtében a *Híd*ban közölt *információk száma* növekedett, amit azzal is illusztrálhatunk, hogy közel 250 irodalmi, kulturális, társadalmi eseményről, jelenségről számoltunk be az írás különféle eszközeivel, kritikák, kritikai tanulmányok, áttekintések, beszámolók, hírek stb. formájában. A folyóirat információs tartalma egyrészt az olvasók széles körű tájékoztatásához járul hozzá, másrészt pedig a jugoszláviai magyar kultúra állandó gazdagodását bizonyítja.

1.2. A szerkesztés jelzett gyakorlatának másik eredménye a *rendszeres megjelenés*, ami egyrészt a munkaprogram megvalósításának első számú feltétele, másrészt pedig a folyóirat időszerűségét biztosítja, azt, hogy a

kulturális és társadalmi eseményekre megközelítő pontossággal reagálhat.

1.3. A szerkesztésnek az elmúlt időszakban voltak mulasztásai is. A rendszeres megjelenés érdekében gyakran kellett lemondani megbeszélte és fontosnak vélt írások közléséről, anyagtorlódás miatt sokszor kellett kéziratokat az egyik számból a másikba csúsztatni. Másrészt nagy számban vannak még írók, közéleti munkások, tudósok, akiknek a közreműködésére a *Híd* számít, de angazsálásukra ez ideig még nem került sor, egyrészt a szerkesztés munkálatai körüli nehézségek, másrészt pedig az egyes alkotók részéről megmutatókozó bizalmatlanság miatt. A munkatársi kör további szélesítésével valószínűleg sikerül majd ezt a bizalmatlanságot is eloszlatni, de természetesen nem a szerkesztési elvekről, sem a munkaprogramban megfogalmazott irodalmi kritériumokról való lemondással.

1.3.1. Az elmúlt időszakban megjelentek olyan írások is, melyeknek közlését semmi sem indokolta, sajnos elsősorban a szépirodalmi részben, ahol megfelelő anyag hiányában néhányszor közlésre alkalmas, de a kritikai rovatunkban kialakított kritériumoknak meg nem felelő írások, elbeszélések, versek is megjelenhettek. Ez mondható el a Kérdések és Válaszok néhány írásáról is, de itt a közlést az a szerkesztői szándék indokolta, hogy pl. a hiányzó szociográfiai műfajokat esetleges engedményekkel is támogassuk. Ezt azonban semmiképpen sem lehet gyakorlattá tenni, és a következő időszakban föltétlenül el kell kerülni.

1.4. Az aránylag széles munkatársi körön belül továbbra is lehetőséget kell biztosítani a *Híd állandó munkatársi körének* kialakulására, elsősorban azokon a területeken, ahol ez a szerkesztés szempontjainak megfelel. Az állandó munkatársak közreműködése az irodalmi és társadalmi kritériumok folytonos-

ságát biztosítja, és a folyóirat arculatát támasztja alá.

2. A munkaprogramban megfogalmazott feladatok közül kiemelkedő helyet foglalt el a folyóirat *tartalmi gazdagodásának* követelménye. Ennek a célnak megfelelően 1976-ban irodalmi és kulturális életünk aránylag széles területeit vontuk be a folyóirat érdeklődési körébe, már nemcsak az irodalommal foglalkozunk, hanem a kulturális élet más területeivel is, a színházi, a zenei élet jelenségeivel és eredményeivel; filmekről, tévémsorokról is írt az elmúlt évfolyamban a *Híd*; a szerkesztés hangsúlyozottan a jelen kulturális eredményeit veszi számba, ugyanakkor azonban a hagyomány kérdéseinek taglalásáról sem mondhat le; a szépirodalmi részben nemcsak verset és novellát közöltünk, hanem regényt, drámát, riportot is; a Kérdések és Válaszok rovat kritikái tanulmányok mellett társadalomtudományi, lélektani, művészeti, filmről és színházról szóló tanulmányokat közölt, mégpedig sohasem a pusztán informálás, hanem mindig a hozzáállás, a kritikai viszonyulás szándékával; Jugoszlávia népeinek és nemzetiségeinek irodalma jelentős mértékben van jelen az elmúlt évfolyamban.

2.1. A tartalmi gazdagodásnak e kézzelfogható jelei mellett néhány kérdésre külön is ki kell térni. A *Híd* kritikai anyaga kétségtelenül a legközvetlenebbül mutatja meg a szerkesztés szándékait. Műfaj tekintetében a kritikai tanulmányoktól, az elemzéseken, a hagyományos kritikaformákon át a recenzióig terjed, tehát aránylag színes a *Híd* kritikai anyaga. Ugyanakkor tartalmilag változatos. Kritikai rovatunk nemcsak szépirodalmi művek bírálatát közli, hanem irodalomtörténeti, nyelvészeti, társadalomtudományi művekről is beszámol. A könyvkritika mellett rendszeresen jelennek meg színházi kritikák, gyakran közlünk képzőművészeti, rit-

káiban film-, zene- és tévékritikát. Vagyis, a *Híd* kritikai anyaga, elsősorban a Kritikai Szemlében és a Kérdések és Válaszok rovatban, kulturális életünk egészét igyekszik átfogni, ami nem mindig sikerülhet, s nem mindig az elvárásoknak megfelelő módon. Az elmúlt évfolyamban jelezhetjük azt a módot és azt az érdeklődési területet is, amelyen a következő időszakban, még nagyobb rendszerességgel, a jelzett kritériumok további fejlesztésével és árnyalásával, a munkatársak körének további bővítésével föltétlenül munkálkodnunk kell. A *Híd* kritikai rovatának első számú feladata, hogy kivételesen rendszerességgel figyelje a jugoszláviai magyar irodalom fejlődését, de ugyanilyen fontos, hogy Jugoszlávia népeinek és nemzetiségeinek irodalma az eddiginél is hangsúlyozottabban legyen jelen ebben a rovatban, mert a kritikai értelmezés és felmérés a fordítás mellett az egyik legjobb lehetőség az értékek elsajátítására és befogadására. Néhány számadattal is illusztrálhatjuk a *Híd* múlt évi tevékenységének ezt a részét. Összesen 111 kritikát közöltünk, ebből jugoszláviai magyar vonatkozású 41, egyéb 70. Érdekes képet mutat az utóbbi számadat további felbontása. 17 jugoszláv, 11 magyarországi magyar, 4 romániai magyar, 1 csehszlovákiai magyar és 13 világirodalmi műről és 24 országos jelentőségű kulturális eseményről számolt be kritikai rovatunk. További illusztrálása a fenti megállapításoknak, hogy az elmúlt évfolyamban összesen 40 kritikai tanulmányt közöltünk, ebből 30-at jugoszláviai magyar, 8-at jugoszláviai és kettőt külföldi szerzőtől. Érdekes adatnak számíthat az is, hogy az elmúlt évfolyamban összesen 15 magyarországi magyar könyvvel foglalkoztunk, 11-szer a Kritikai Szemlében és 4-szer a Kérdések és Válaszokban, 8-szor foglalkoztunk a romániai magyar irodalom eredményeivel, 4-szer a Kritikai Szemlében és 4-szer

a Kérdések és Válaszokban. Mindezek az adatok a *Híd* kritikai anyagának változatosságát illusztrálják, és elsősorban arra mutatnak rá, hogy a *Hídnak* az elmúlt időszakban sikerült a jugoszláviai magyar irodalmi és kulturális élet mozgásába és vérkeringésébe vonni olyan irodalmi és kulturális eredményeket, amelyek gazdagíthatják és termékenyen hathatnak irodalmi és kulturális életünkre.

2.1.1. Fontos kiemelni azonban, hogy sajnos nem sikerült mindig a kritikai anyag megválogatásakor a legjelentősebb, a legfontosabb műveket és eseményeket bemutatni, egyrészt a munkatársak hiánya, másrészt a szerkesztői bizonytalanság következtében. Bizonyos, hogy a következő időszakban még számottevőbb formában kell változtatni, hogy a *Híd* kritikai anyaga valóban a legfontosabb műveket és eseményeket közvetítse olvasói felé.

2.2. Külön feladatot jelent a *Híd* számára a munkaprogramnak a szociográfiai műfajok támogatására vonatkozó meghatározásainak re:szálása. Csak az első lépéseket tettük meg ezen a téren, néhány szociográfiai riport és egy szocio-pszichológiai tanulmány közlésével. Ezek az első lépések bizonyították, hogy lehetséges a hazai szociográfia fejlesztése, másrésztől azonban nyilvánvalóvá vált, hogy éppen ezen a területen kell a következő időszakban egy sor kérdést még megoldani, ezek a kérdések pedig egyformán vonatkoztathatók mind a probléma anyagi vetületeire és káderkérdéseire, mind pedig a szociográfiával kapcsolatos szemléletek és nézetek egyeztetésére. Ezeket a nehézségeket a Szerkesztő Tanács által kinevezett munkacsoport is felismerte munkája során, és megtette az első lépéseket a kérdések megoldása felé. Még tovább kell azonban lépni, hogy ezen az elhanyagolt területen számottevő eredményeket mutathassuk fel.

2.3. A munkaprogram feladatként jelölte meg az irodalmi viták támogatását is. A *Híd* kezdeményezett is, az elmúlt évfolyam áprilisi számában jelent meg egy vitatkozó éllel megírt összefoglaló a szabadkai 7 *Nap* egyik, szerintünk jelentős vállalkozásáról, melynek során jugoszláviai magyar írók számoltak be munkájukról, nézeteikről, kritikáinkról és irodalmi életünkéről kialakult véleményükről. A körkérdésben felvetett, egész irodalmunkat érintő kérdések és válaszok tették indokolttá a körkérdés anatómiáját leíró vitacikk közlését, hiszen arra számíthatunk, hogy esetleg a körkérdésben megszólaltatott írók a *Hídnak* továbbviszik a 7 *Nap*ban kifejtett gondolataikat, de a vitacikkre csak a körkérdés szerzőjének válasza érkezett. A válasz közlése, eltekintve attól, hogy idejétmúlt érveket (az *Új Szimposionra* vonatkozóan), semmivel nem bizonyítható állításokat (a *Kilátóra* vonatkozóan) sorakoztatott fel, indokolt volt, mert megvolt benne még a lehetőség arra, hogy irodalmunk egészét érintő vita alakuljon ki. Sajnos nem így történt, és a vitázó felek még egyszeri választása után a vitát a novemberi számban szerkesztői kommentárral be kellett rekeszteni. Kétségtelen, hogy szerkesztői mulasztás, amiért a vita nem fejlődött ki, és kétségtelen, hogy jogos volt a *Magyar Szó* művelődési rovatának a *Híd* Szerkesztő Tanácsához intézett levele, hiszen a szeptemberi számban közölt vitacikk valóban nem veszi figyelembe a *Kilátó* érdemeit.

3. A munkaprogram irodalmi estek, irodalmi matinék, konferenciák formájában meghatározta a *Híd* járulékos tevékenységeit is. Ezeknek megvalósítására azonban a szerkesztőségi elfoglaltság miatt nem került sor. Fontos volna, ha a Szerkesztő Tanács javaslatokat tenne, hogyan lehetne e tevékenységi formát kifejleszteni, mert bizonyos a járulékos tevékenység nagymértékben se-

gíthetné elő a folyóirat népszerűsítését, olvasóink gárdájának és munkatársi körének bővítését.

4. A *Hid*nak más folyóiratokkal való kapcsolatai jól alakultak az elmúlt időszakban, ezt bizonyítják az *Üzenet* szerkesztőségével tartott értekezletek, a *Poljával* való kapcsolat elmélyítése és a *Novy Život* szlovák nyelvű folyóirattal való együttműködés. Felújítottuk a kolozsvári *Korunk*kal való korábbi, nagyon hasznos együttműködési programunkat, és javaslat érkezett a budapesti *Kortárs* folyóirattól a két folyóirat közötti kapcsolat felvételére. Egyetlen magyarországi folyóirattal sincs a *Hid*nak a szokásos kiadványcserén kívül közvetlen kapcsolata, ezért valószínűleg hasznos volna a budapesti *Kortárs*szal már 1977 folyamán megbeszélni a két folyóirat közötti együttműködés lehetőségeit.

*Befejezésül:* ez az elsősorban a leírás szándékával készült, de mégis problémákat felvázoló, a szerkesztői mulasztásokra és eredményekre egyaránt rámutató beszámoló a *Hid* egy évfolyamáról bizonyíthatja, hogy

- a *Hid* szerkesztési elvei, a vele járó mulasztások és nehézségek ellenére is, biztos alapot nyújtanak a munkaprogram további megvalósításához;
- az elmúlt évfolyamban a *Hid*-ban közölt irodalmi, kritikai, társadalomtudományi stb. anyag változatos volt, de az írások értéke igen gyakran mutatott ingadozást;
- a *Hid* munkatársi köre széles, de tovább bővíthető, és az állandó munkatársak száma is növelhető;
- a szerkesztés során voltak mulasztások, melyek miatt az elmúlt évfolyam nem volt egyenletesen színvonalas, ezért még nagyobb figyelmet kell fordítani mind a tervezés, mind pedig a válogatás szempontjaira;

- a *Hid* tartalmi változatossága, a Szerkesztő Tanács munkája és a szerkesztés elvei lehetővé tették a társadalmi és irodalmi feladatok megvalósítását, minek következtében a *Hid*ban nem juthat kifejezésre semmiféle csoportérdek;
- nem lehetünk azonban elégedettek, tovább kell munkálkodniuk a folyóirat szerkesztésének tervszerűségén, tartalmának további gazdagításán, az irodalmi és társadalmi kritériumok fokozott érvényesítésén.

A szerkesztőségi beszámoló a tanács egyhangúlag támogatta és elfogadta. Megállapították, hogy a *Hid* a tanács által elfogadott munkaprogramot jelentős mértékben valósította meg. Továbbá, hogy a szerkesztőség és a Forum Nyomda közös erőfeszítésének eredménye a megjelenési késés felszámolása és hogy a Forum dolgozói közössége anyagi támogatásával lehetővé tette a folyóirat tizenkettedik számának megjelenését.

A tanács tagjai kiemelték a folyóirat elmúlt évfolyamának tartalmi gazdagodását, ami különösen a kritikai, az értékelő jellegű írások számának és a folyóirat munkatársi gárdájának növelésében mutatkozott meg. Mindez lehetővé tette, hogy a folyóirat alkotó módon kövesse irodalmunk és kulturális életünk eseményeit. A jugoszláv népek és nemzetiségek irodalmának megismerését szolgálja mind a fordításirodalom közlése, mind pedig a kulturális események (szemlék, fesztiválok), könyvek kritikai bemutatása és ismertetése. Fontos törekvése a folyóiratnak, hogy megindította művészeti és irodalmi életünk múltjának feltárását is.

Mindez — hangzott el az értekezleten — eredménye a folyóirat tevékenységének, de ugyanakkor a szépirodalmi anyag háttérbe szorulását hozta és azt

is, hogy az elmúlt évfolyamban világirodalmi vonatkozású kritikán kívül világirodalmi fordítást a folyóirat nem közölt. Ez kétségtelenül a szerkesztés mulasztása.

A *Híd* múlt évi tevékenységéről szólva több tanácsstag foglalkozott a jelentésben is érintett *Híd*-vitával, amely a márciusi számtól egészen az októberüig tartott. A Szerkesztő Tanács javasolta, hogy a vitával kapcsolatos felszólalások lényegét a folyóirat Krónika rovatában az olvasó felé is közvetítse.

A *Híd*-vitának is, mint a viták legtöbbszörének, erkölcsi, politikai és eszmei vonatkozása és motiváltsága van, mondotta többek között Petkovics Kálmán. Minden vita állásfoglalásra készítet. Szerinte az a kérdés, hogy milyen állásponton lehetünk a szóban forgó vitával kapcsolatban. Petkovics Kálmán meggyőződése szerint a vitának mélyebb gyökerei vannak és háttérében csoportérdekelt húzódnak meg. Részleges érdekek váltották ki a szócsatározást, és ezért siklottak félre azok a szerkesztőségi célok, hogy a vita kultúránk és irodalmi életünk társadalmisítását szolgálja. Az említett vita a legkevésbé sem volt építő jellegű esztétikai, kultúrpolitikai vita, mert a vitázó felek — az öngazgatási rendszert felhasználva — elsősorban személyes indulataiknak adtak hangot. Petkovics Kálmán szerint helyes volt a szerkesztői közbeszólás, mert ha a vita már nem építő jellegű, aligha lehet helye egy olyan folyóiratban, mint a *Híd*.

Bányai János a vitával kapcsolatban elmondta, hogy a *Híd* a Szerkesztő Tanács által elfogadott munkaprogramban célul tűzte ki még a vita ándítványozását is, abban az esetben, ha irodalmunk egészét érintő kérdések körül alakulhat ki a vita. A vitára tehát szükség van, és nem zárkozhatunk el előle. Az említett vitáírásokkal kap-

csolatban rámutatott, hogy a *Híd*ban közölt első írás komoly vitaanyagot tartalmazott, hiszen olyan sorozatra reagált, mely irodalmunk jelenét tárta fel, nagy nekifutással készült, és legkiválóbb íróink nézeteit közölte. A sorozatról szóló vitatkozó összefoglalás jó kiindulópont lehetett volna egy szélesebb körű vitához, de sajnos nem így történt. Ezért volt szükség a vita szerkesztői berekesztésére. A szerkesztés a továbbiakban ilyen jellegű vitának nem biztosíthat teret.

A kérdéssel kapcsolatban Bori Imre elmondta, hogy a *Híd*ban, célkitűzéseinek megfelelően, nem vitára, hanem eszmecserére van szükség, mert a vita módszertana olyan, hogy a személyeskedésnek bizonyos foka nyilván elkerülhetetlen benne, különösen akkor, ha olyan indulatos egyének kerülnek szembe egymással, mint a jelen esetben. A vita természetesen módszertani kérdés is. A következőkben a szerkesztőségnek az eszmecserét kell támogatnia és ösztönöznie, nem az ilyenféle vitatkozásokat.

A Szerkesztő Tanács elfogadta azokat a kritikái megjegyzéseket is, amelyek a folyóirat elmúlt évfolyamára vonatkoznak és a jelentés szerves részét képezik. Többen hangsúlyozták, hogy az új évfolyamban tovább kell munkálkodni a munkaprogram realizálásán, melynek bizonyos elvárásait *Híd*-akciókká kell fejleszteni.

NYOLC ELŐADÁS A STERIJA JÁTÉKOKON. Az országos színházi fesztivál főbizottsága, Vladimír Stamenković főszelektor és művészeti igazgató javaslatára, a benevezett több mint ötven előadás közül nyolcat hívott meg az idei Sterija Játékokra. Az áprilisban Újvidéken megrendezendő szemlén a következők darabokat láthatjuk: Ranko Marinković *Küklöpsz* (a zágrábi Horvát Nemzeti Színház előadásában), Ivan

Cankar *Kísértés a Szent Florian-völgyben* (celjei Szlovén Nemzeti Színház), Vladimir Kosztov *Máró menyegzője* (Bitolai Népszínház), Miodrag Ilić *Összeesküvés* (Belgrádi Drámai Színház), Velimir Lukić *Nyomasztó éjszaka* (Újvidéki Szerb Nemzeti Színház), Rudolf Franček *A kód* (triesztui Állandó Szlovén Színház), Ivan Kušan *Čaruga* (Zágrábi Vendégszínház) és Marin Držić *Maroje bácsi* (belgrádi Jugoszláv Drámai Színház). Versenyen kívül bemutatásra kerül Bora Stanković *Szilaj vér* című előadása a belgrádi Nemzeti Színház együttesének tolmácsolásában. A szemlét nyitó napon ünnepi műsorral emlékeznek meg Tito elnök kettős jubileumáról, 85. születésnapjáról és 40 évi pártvezetői és forradalmi munkásságáról.

ÚJABB ELISMERÉS BENCZE TIBOR ÉPÍTÉSZMÉRŐKNEK. Bencze Tibor zrenjanini építésszermérnök, aki 1975-ben öt épületből álló napközi- és óvodatervéért megkapta az ország legrangosabb műépítési díját, a *Borba*-díjat, most újabb elismerésben részesült. A tervei alapján készült törökbecsei új művelődési otthon nyilvánították a múlt év legszébb vajdasági műépítési objektumává. A bíráló bizottság értékelése szerint Bencze Tibor újabb remekműve „új színt és tartalmat ad a modern vajdasági építészetek. Elsősorban az épület művészi értelemben vett temperamentuma és dinamikája, valamint a felhasznált hatásos elemek ritmikája és harmóniája remekül beillik a síksági tájba.”

A BOSCH+BOSCH CSOPORT NEMZETKOZI ANTOLOGIÁBAN. Nagy elismerésben részesült a modern képzőművészeti irányzatot képviselő szabadka/újvidéki Bosch+Bosch néven ismert csoport. Az olasz

Gillo Dorfles, a vizuális kommunikáció, a formatervezés és a mai művészeti irányzatok egyik legismertebb képviselője, elismerően ír e csoport munkájáról, és mind a négy fiatal képzőművészt (Slavko Matkovićot, Szombathy Bálintot, Kerekes Lászlót és Szalma Lászlót) egy-egy alkotással szerepelteti az *Il divenire della critica* című antológiában és tanulmánykötetben. A hatvanhat képet tartalmazó mellékletben a jugoszláv alkotók közül a zágrábi Egyetemista Központ Képtárának anyagát mutatja még be. A kötetben többek között szerepel Pistolet, Kosuth, Merz, Long és Serra, tehát a jelenkori művészeti irányzatok legismertebb képviselői.

HÍD IRODALMI EST ITTABÉN, TÁRLATMEGNYITÓ ÚJVIDÉKEN. Folyóiratunk népszerűsítése és az olvasókkal való közvetlen találkozás érdekében az idén több úgynevezett *Híd*-matinét kívánunk szervezni Vajdaság városában és falvaiban. Két rendezvényünkről már most beszámolhatunk. Február 6-án a bánsági Ittabén kétnapos művelődési rendezvény keretében tartottunk irodalmi estet, amelyen folyóiratunk decemberi száma *Versek éve 1976* című mellékletét Bányai János főszerkesztő mutatta be, majd pedig a kötetben/mellékletben szereplő költők közül Böndör Pál, Deák Ferenc, Pap József és Tolnai Ottó mutatkozott be a közönségnek.

A *Híd* járulékos tevékenységei közé sorolta a folyóiratban szereplő képzőművészek alkotásainak kiállítását is. Tekintettel arra, hogy februári számunk egy részét Petrik Pál szabadkai festőművész és díszlettervező művészetének bemutatására szenteltük, a Forum klub- és kiállítási termében megrendeztük díszletterv-kiállítását.